

Боятъ започна много жестоко по дължината на цѣлата линия; майоръ Кирѣевъ вървѣше смѣло напредъ, а ние следъ него, и стигнахме до караулката, гдето почна най-гореща стрелба, тъй като бѣхме само на 20 крачки отъ неприятеля. Боятъ продължи на това мѣсто седемъ часа. Падна мракъ, нищо не можеше да се разпознае, стрелбата още продължаше; дойде заповѣдъ да се оттеглимъ назадъ, стигнахме въ Корито и легнахме да се отморимъ, а турцитѣ още стреляха, мислейки, че сме останали на позициитѣ.

Въ този бой участвувахме 480 доброволци, а турцитѣ бѣха най-малко 1000—1500 души.

По сведения на българинъ отъ *Салашъ*, паднали убити и ранени

— 6 —

турци.

Тѣ били отнесени на петнадесетъ кола въ Салашъ, а и ние на сутринята намѣрихме много черкези умрѣли изъ житото.

Отъ нашитѣ загинаха:

1 взводенъ, 1 десетаръ и двама редника, всичко 4;

а ранени бѣха: 1 взводенъ и 5 редника, всичко 6;

двама редника се изгубиха неизвестно где, така че отъ нашитѣ, кои ранени, кои убити, имаше всичко 12.

Заслужава да се отбележи, че когато боятъ бѣ започналъ, пристигна съ четата си отъ Нови ханъ и Филипъ [Тотю б. С.], но вмѣсто да се намѣси веднага въ боя и да ни облекчи, той зае позиция на нѣкакви висоти далечъ отъ бойното поле, гдето остана въ бездействие презъ всичкото време на боя.

Следъ нашето връщане въ селото тамъ дойде съ четата си и този набеденъ юнакъ.

Нощта мина спокойно.

Корито при Кадж боазъ

22 VI 1876 г.

вторникъ

Този день мина скоро, освенъ една тревога, че турцитѣ сж ни нападнали. Воеводата Панайотъ заповѣда и нашата чета настѣпи напредъ като разузнавателна часть. Заехме единъ връхъ вдѣсно и напредъ отъ селото, следвайки къмъ турската караулка, а Филипъ не се и помръдна съ четата си отъ селото.

— 7 —

На тази висота останахме съ четата до вечерята и като видѣхме, че неприятельтъ нѣма да ни нападне, вечерята се върнахме назадъ въ селото.